

Besvær paa Grund af sin gammeldags Tro, som næsten ingen delte med ham. Mange Familjer havde løst Sognebaand til Nabopræsterne, der alle i hans Øjne var smittede af Tidens Vantro. Han var en meget ensom Mand, hvem Dagenes Byrde tidlig havde ældet.

Naar han gik omkring i den daglige Tummerumme, var der noget sløvt og søvnigt over ham. De vilde Kampdrifter i hans Blod blev holdt i Tømme af hans sygelige Bekymringer for Udkommet og af dette tunge Legeme, der voldte ham mangehaande Besværligheder. Mens de fleste af hans Kaldsfæller var geskæftigt paafærde alle vegne som religiøse, politiske eller sociale Agitatorer, gik han mere og mere op i sit Landbrug og i Om sorgen for sin Familje. Trods den Selvfølelse, der kunde bruse frem hos ham overfor Folk, der vilde se ham over Hovedet, havde han i Virkeligheden meget beskedne Tanker om sig selv og Forsynets Bestemmelse med ham. Han vidste godt, at han ikke var nogen veltalende Mand og ikke besad den Art ydre Personlighed, som gjorde Indtryk paa Masserne. Og forøvrigt retfærdiggjorde han sin Mangel paa Daadskraft med den Betragtning, at en Mand med en svag Kone og fire Børn at forsørge ikke kunde være udset af Gud til ene at tage Kampen op mod Helvede.

Den Vildskab, som Oplevelsen paa Herregaarden et Øjeblik havde sluppet løs hos ham, var da ogsaa allerede ved at slaa over i en tung og mørk Nedstemthed. Han saae i Tankerne Torben Dihmer kaste Kæppen og blom-